

koncertní sezona

24 / 25

A4

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

uvádí 4. abonentní koncert
symfonického cyklu A

Martin Kasík – klavír

**SEVEROČESKÁ FILHARMONIE
TEPLICE**

dirigent: **Petr Vronský**

23. ledna 2025 v 19:00 hodin
Dům kultury Teplice

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice **since 1838**

www.severoceskafilharmonie.cz

Bystu slavného rodáka z Liberce **Jaroslava Řídkého** zná každý, kdo navštívil libereckou radnici, stojí totiž na tamním hlavním schodišti. Narodil se v rodině tesařského pomocníka a posluhovačky. Hudebním základům se naučil víceméně jako samouk. Posléze si jeho nadání všiml kapelník Alois Hokeš, který mu zdarma dával hodiny hry na flétnu a housle. Jeho rozhodnutí stát se profesionálním hudebníkem dozrálo na německé městské škole. Protože neměl peníze na studium konzervatoře, získal první formální hudební vzdělání v kapele pěšího pluku v Josefově, kam se dobrovolně přihlásil. Z pluku však zběhl, dva roky se toulal s divadelní společností, a pak byl na návštěvě u své matky chycen. To vše se dělo v letech první světové války, takže následovalo vězení. Vysněnou konzervatoř začal Řídký studovat až v roce 1919. Od roku 1923 pokračoval na Mistrovské škole Pražské konzervatoře, kterou absolvoval o tři roky později. K jeho učitelům patřili Jaroslav Kříčka, Josef Bohuslav Foerster a Karel Boleslav Jirák. Již během studia měl úspěchy s několika kompozicemi, například se Symfonií c moll z roku 1923, s níž absolvoval střední školu konzervatoře. V roce 1923 se stal sbormistrem dejvického pěveckého spolku Boleslav a následujícího roku jej přijal Václav Talich jako druhého harfenistu do České filharmonie, kde působil čtrnáct let. Profesorem konzervatoře se stal deset let po započítání svých studií a dva roky poté byl přijat za člena České akademie věd a umění. Jako pedagog již tehdy ovlivnil celou generaci českých hudebníků. A hlavně pilně komponoval. Řídkého skladby zahrnují symfonie, komorní hudbu, opery a balety a odrážejí jeho skladatelskou všestrannost a kreativitu. Po válce nastoupil na nově zřízenou pražskou Akademii múzických umění a roku 1955 byl jmenován jejím řádným profesorem.

Ačkoli hudba Jaroslava Řídkého není v zahraničí příliš známá, v České republice a mezi znalci východoevropské klasiky je skladatel oceňován pro svou poctivou řemeslnou kompoziční práci a emocionální hloubku svých děl. Příkladem jeho skladatelské tvorby jsou díla jako Dramatická předehra, Symfonická báseň, Ogelala a zejména **Symfonie č. 7, op. 47**, v nichž se projevuje jeho umění orchestrace a tematického rozvíjení. Jeho hudba se vyznačuje prolínáním tradičních českých prvků s moderními kompozičními postupy a je myšlenkově soustředěná. Podle dobové estetiky se jednalo o tzv. hudbu absolutní, tedy o takovou, která neobsahuje konkrétní program, ale působí na smysly posluchače pouze svými výrazovými prostředky, melodií, harmonií, formou, dynamikou a podobně. Řídkého kompoziční styl vychází z tradičních formálních základů hudební tvorby, reprezentovaných například Bedřichem Smetanou a Antonínem Dvořákem. Rovněž harmonická stránka kompozice je tradiční, jeho hudba je tonální. Tvoří jakýsi protipól k tehdejší evropským slohovým výbojům. Velmi typické, podobně jako dříve pro české romantiky, je pro Řídkého užívání idiomů české taneční hudby, zvláště polky a furiantu. Veřejným provedením sedmé symfonie symbolicky končí období, které se v Československu na poli hudební kompozice i koncertního dění odehrávalo ve znamení právě tradicionalismu. Končí i časový úsek, kdy byl Řídký coby skladatel na vrcholu a bylo každoročně veřejně premiérováno alespoň jedno jeho tradičně orientované dílo. Sedmá symfonie byla s velkým úspěchem provedena v rámci festivalu Pražské jaro v roce 1956 za přítomnosti tehdy již těžce nemocného autora. Nositel Státní ceny II. stupně zemřel dva měsíce poté v lázních v Poděbradech.

Salzburský rodák **Wolfgang Amadeus Mozart** je jedním z nejgeniálnějších a nejčastěji uváděných a poslouchaných skladatelů na světě. Patřil zároveň k největším klavíristům, houslistům, varhaníkům, improvizátorům, kteří se kdy narodili. Podle obtížnosti, a podle toho, s jakou fantazií užil hudebních prostředků, můžeme usuzovat, jaká byla asi jeho virtuozita. Mozart nebyl novátorem umění, jako například Wagner nebo Monteverdi, neměl na hudbě co zreformovat. V hudebním jazyce své doby nacházel všechny možnosti, jak vyjádřit, co chtěl. Vše, co je podle nás typicky „mozartovské“, nacházíme i v dílech jeho současníků. Nevybočuje ze stylu doby jinak než svojí neuvěřitelnou velikostí. Aniž by vynalezl nebo používal cosi neslychaného, nebývalého v technice hudby, uměl těmi stejnými prostředky, jako ostatní skladatelé doby, zprostředkovat takovou hloubku, jako nikdo jiný.

Mozartovy klavírní koncerty znamenaly už ve své době zpravidla velkou senzaci. Byly totiž svou strukturou a hudebním stylem zcela věnovány novému nástroji, klavírovému klavíru. Někdejší

strojová rytmičnost a motoričnost sólových pasáží koncertů cembalových, kdy proti bohatému orchestrálnímu zvuku bylo možno postavit v kontrastu jen technicky obtížné, avšak zvukově poněkud uniformní pasáže sólisty, je zde nahrazena novou nástrojovou řečí. Jiná, ryze klavírní melodika, plná lesku a brilance, vykvetnuší z dosud neslychaných zvukových možností moderního nástroje, otevírá nové prostory i pro práci na pozadí orchestru. **Klavírní koncert d moll, KV 466**, zkomponoval Wolfgang Amadeus Mozart v roce 1785. Nebylo mu ani třicet let a koncertů pro klavír měl na svém kontě již devatenáct. Dle dobové hudební teorie působila tónina d moll na ucho posluchače slavnostně a zbožně, ale zároveň vyjadřovala afekt melancholie či skrytého trápení. Během návštěvy Vídně v roce 1781 opustil Mozart svou pozici dvorního skladatele v Salcburku, což vedlo k téměř definitivní roztržce s autoritářským otcem Leopoldem, který k hudební kariéře Wolfganga doslova dotlačil již v útlém dětství. Rozhodl se zůstat v hlavním městě, kde se rychle proslavil. Ve Vídni se oženil s dcerou své bývalé bytné Constanze. Sňatek se setkal s odporem otce Leopolda a sestry Marie Anny, zvané Nannerl. Dovršila se tím roztržka, která vznikla již dříve při Mozartově konfliktu se salzburským knížetem arcibiskupem Colloredem, po níž mladý hudebník odešel do Vídně. Leopoldu Mozartovi se také nezamlouval synův rozmařilý způsob života a neschopnost dobře hospodařit s často značnými příjmy. Během prvních dvou let totiž dosáhl Mozart ve Vídni vrcholu své tvorby, což se projevilo právě na příjmech, které mizely závratnou rychlostí na večírcích. Po narození prvního syna Raimunda, jenž však zemřel ve věku dvou měsíců, odjeli Mozart a jeho manželka do Salcburku. Wolfgang zamýšlel představit Constanzi otcí a sestře. K usmíření v rodině však nedošlo. V této atmosféře skladba vznikala. Leopold se vydal do Vídně až v únoru roku 1785, kdy byl na slavnostní akademii v kasinu Mehlgrube premiérován právě klavírní koncert d moll. Byla to otcova první návštěva hlavního města po dvanácti letech a zároveň poslední. Sólového partu se zhostil Mozart osobně. Otec píše dceři Nannerl v dopise, že v kasinu na Mehlgrube spatřil „obrovský zástup vysoce postavených lidí... Koncert byl mimořádný, orchestr vynikající. Po dvou áriích zpěváka z italské opery přišel nový, vynikající klavírní koncert od Wolfganga, který opisovač ještě psal, když jsme přijeli, a jehož rondo neměl tvůj bratr čas zahrát, protože musel opravovat kopie orchestrálních částí.“ Leopold Mozart ihned a bezvýhradně přijal Wolfgangovy odklony od tradice

v novém koncertu, který „okamžitě začíná vzrušenou, jemně se měnící basovou linkou pod pulzujícími synkopami houslí a viol“, a ocenil Wolfgangovu neomezenou flexibilitu. Za to lze manipulativního Leopolda téměř obdivovat. Byl to právě tento průlomový koncert d moll, díky kterému vzal velký „Papá“ svého syna na milost, a který zářil na pódiích i v 19. století, kdy byla Mozartova hudba poněkud opomíjena. Ludwig van Beethoven byl koncertem d moll tak nadšen, že jej veřejně přednášel se svými vlastními kadencemi v první a poslední větě, kde Mozart pouze improvizoval.

Původně plánovaného sólistu dnešního večera ze zdravotních důvodů zastoupí jeho profesor **Martin Kasík**. Renomovaný klavírista patří k nejvýraznějším osobnostem české hudební scény. Kritika i veřejnost oceňuje jeho tvořivý, poetický přístup k interpretaci, kterým zachycuje náladu okamžiku, duchovní přesah a mimořádnou bohatost a proměnlivost nálad. Vítěz jedné z nejprestižnějších světových soutěží Young Concert Artists Competition v New Yorku se klavírní hře věnuje od čtyř let. Vzdělání získával na Janáčkově konzervatoři v Ostravě u Moniky Tugedliebové a posléze na AMU v Praze pod vedením Ivana Klánského.

Je vítězem mnoha domácích i mezinárodních soutěží, mj. soutěže Pražského jara 1998, držitelem ceny Davidoff Prix 2000 pro nejlepšího českého interpreta do 28 let v oblasti klasické hudby a Ceny Harmonie pro nejuspěšnějšího mladého umělce za rok 2002. Koncertoval v řadě prestižních koncertních sálů Evropy (Sál Berlínské filharmonie, Wigmore Hall v Londýně, Gewandhaus Lipsko, Tonhalle Zürich, Concertgebouw Amsterdam, De Doelen Rotterdam, Finlandia Hall Helsinky, Auditorio di Barcelona aj.), Spojených států amerických (Weill Recital Hall at Carnegie Hall, Alice Tully Hall a Avery Fisher Hall v New Yorku, Kennedy Center Washington aj.), Japonska (Tokyo Suntory Hall), Tai-Wanu (Philharmonic Hall) anebo Singapuru (Singapore Victoria Concert Hall). Jako sólista vystupoval mj. s Chicago Symphony Orchestra, Minneapolis Symphony Orchestra, DSO Berlin, Tonhalle-Orchester Zürich, Stuttgarter Philharmoniker, Rotterdams Philharmonisch, Helsingin kaupunginorkesteri. Pravidelně spolupracuje s Českou filharmonií a Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK, se kterými podnikl turné po USA a Japonsku. Mimo svou koncertní činnost se Martin Kasík věnuje pedagogické práci na HAMU v Praze a Pražské konzervatoři. Je uměleckým ředitelem Chopinova festivalu v Mariánských Lázních. Jeho nahrávky pro společnosti Supraphon a Arco Diva získaly nejvyšší ocenění v časopisech Gramophone, Repertoire a Harmonie.

Petr Vronský, původně úspěšný houslista, laureát soutěže Beethovenův Hradec v roce 1964, začal svou dirigentskou dráhu v roce 1971 v plzeňské opeře. Odtud přešel v roce 1974 do Ústí nad Labem jako šéf operního souboru. Pro jeho umělecký rozvoj byly důležité úspěchy v dirigentských soutěžích v Olomouci (1970), Besançonu (1971) a v Berlíně v soutěži H. von Karajana (1973). V roce 1978 se stal dirigentem a v letech 1983–1991 šéfdirigentem Státní filharmonie Brno, s níž hostoval v mnoha zemích Evropy a v Japonsku. V letech 2002–2005 zastával pozici šéfdirigenta Janáčkovy filharmonie Ostrava, s níž absolvoval rovněž řadu zahraničních turné (Japonsko Španělsko, Ra-

kousko, SRN, Polsko atd). Od roku 2005 byl 13 sezón šéfdirigentem Moravské filharmonie Olomouc a působil jako docent oboru dirigování na Hudební fakultě pražské AMU. Pravidelně vede přední světové orchestry, například Antverpský královský filharmonický orchestr, Berlínské symfoniky, Devlet Senfoni Orchestrası Istanbul, Metropolitan Orchestra Tokyo, Jeruzalem Symphony Orchestra, Filharmonický orchestr Rio de Janeiro, Mnichovský rozhlasový orchestr, Petrohradský filharmonický orchestr atd. Spolupracuje také s Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. města Prahy

FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, PKF–Prague Philharmonia a s operními scénami doma (Národní divadlo Praha, Státní opera Praha, Janáčkova opera Brno, Divadlo J. K. Tyla Plzeň) i v zahraničí (Kammeroper Wien, Dance Theatre Haag). Jeho repertoár zahrnuje přes 200 klasických, moderních, operních a symfonických děl. Je považován za všestranného dirigenta širokého záběru s mimořádným temperamentem a citem pro interpretaci. V roce 2016 obdržel Krajskou cenu olomouckého kraje. Od koncertní sezóny 2018–2019 působí na postu šéfdirigenta Severočeské filharmonie Teplice.

PROGRAM:

Jaroslav Řídký (1897–1956)
Symfonie č. 7, op. 47

Andante sostenuto
Scherzo
Adagio non troppo
Allegro moderato

Přestávka

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)
Koncert pro klavír a orchestr č. 20 d moll, KV 466

Allegro
Romance
Allegro assai

koncertní sezona

24 / 25

D2

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

uvádí 2. abonentní koncert
dětského cyklu D

Antoníne, vrať se domů!

Chcete vědět, jak se Antonín Dvořák potkal s Indiány? Jaké světové země navštívil a ve kterých jeho skladbách jsou vzpomínky z jeho cest ukryté? Přijďte na hudební cestopis, jímž vás provede rozverný skřítek Malvínka.

Úryvky ze slavné Symfonie č. 9 e moll
„Z Nového světa“, těšit se ale můžete
na mnoho dalších ukázek z díla
Antonína Dvořáka.

Účinkují

Silvie Młynarczyková

Eliška Kopecká

Dirigent – Tomáš Stanček

Režie – David Kříž

Autor projektu – Štěpánka Biedermann

Severočeská filharmonie
Teplice

8. února 2025 v 10:30 hodin

Koncertní sál Domu kultury Teplice

Vstupné 200 Kč, děti, studenti a ZTP 100 Kč
Předprodej vstupenek v pokladně
Domu kultury Teplice a na www.ticketportal.cz.

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

www.severoceskafilharmonie.cz

koncertní sezona

24 / 25

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

uvádí

VALENTÝNSKÉ GALA

Program:

Wolfgang Amadeus Mozart: árie z oper Così fan tutte a Don Giovanni

Carl Maria von Weber: árie z opery Čarostřelec

Erich Wolfgang Korngold: árie z opery Mrtvé město

Richard Strauss: árie z opery Ariadna na Naxu

Petr Iljič Čajkovskij: árie z opery Jolanta

Sergej Rachmaninov: árie z opery Aleko

Bedřich Smetana: árie z oper Hubička a Prodaná nevěsta

Antonín Dvořák: árie z opery Armida

Richard Wagner: árie z opery Lohengrin

Gaetano Donizetti: árie z opery Favoritka

Gioacchino Rossini: árie z opery Lazebník Sevillský

Giacomo Puccini: árie z oper Bohéma, Madama Butterfly a Turandot

Účinkují:

Leila Kirves (Kanada)

Hee Kang (Jižní Korea), Natálie Šmausová (ČR)

Katie Fraser (Kanada), Pavel Kšica (ČR)

Andrii Kharlamov (Ukrajina)

Severočeská filharmonie Teplice

dirigent

Norbert Baxa

13. února 2025 v 19:00 hodin

Koncertní sál Domu kultury Teplice

Vstupné: 300 Kč | abonenti SČF 200 Kč | Sleva: student, ZTP 50 % | Předprodej vstupenek v pokladně Domu kultury Teplice a na www.ticketportal.cz.

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

www.severoceskafilharmonie.cz

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje

ústecký kraj

ústecký kraj

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje

PŘÍŠTÍ PROGRAM

KOMORNÍ CYKLUS B | KONCERT 4

6. února 2025 v 19:00 hodin

Zahradní dům Teplice

Program:

Władysław Żeleński

V Tatrách, předehra op. 27

Bohuslav Martinů

Rhapsody-Concerto pro violu a orchestr, H 337

Antonín Dvořák

Symfonie č. 3 Es dur, op. 10

Účinkují:

Dana Zemtsov – viola

Severočeská filharmonie Teplice

dirigent: **Charles Olivieri-Munroe**

Severočeská filharmonie Teplice

tel.: 778 888 013 | e-mail: sev.filharmonie@seznam.cz

www.severoceskafilharmonie.cz | www.scf.sf.cz

Změna programu vyhrazena.

Během koncertů je zakázáno fotografovat a pořizovat audiovizuální záznamy. Zároveň prosíme návštěvníky, aby před začátkem koncertů vypínali své mobilní telefony.

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje

TEPLICE

MINISTERSTVO
KULTURY

ústecký kraj

Lázně Teplice

SEVEROČESKÁ VODA
NADAČNÍ FOND